

ምዕራፍ 6

ከፀሐይ ቢታች ያየሁት ክፉ ነገር አለ፤ እርሱም በሰው ላይ እጅግ የከበደ ነው።

2 ፤ እግዚአብሔር ለሰው ሀብትንና ጥሪትን ከብርንም ሰጠው፤ ከወደደውም ሁሉ ለነፍሱ አልጎደለውም፤ ነገር ግን ሌላ ሰው ይበላዋል እንጂ ከእርሱ ይበላ ዘንድ እግዚአብሔር አላሠለጠነውም፤ ይህም ከንቱና ክፉ ደዌ ነው።

3 ፤ ሰው መቶ ልጆች ቢወልድ እጅግ ዘመንም በሕይወት ቢኖር ዕድሜውም እጅግ ዓመት ቢሆን፤ ነፍሱም መልካምን ባትጠግብ መቃብርንም ባያገኝ፤ እኔ ስለ እርሱ። ከእርሱ ይልቅ ጭንጋፍ ይሻላል አልሁ።

4 ፤ በከንቱ መጥቶአል በጨለማ ይሄዳል ስሙም በጨለማ ይሸፈናል፤

5 ፤ ደግሞም ፀሐይን አላየውም አላወቀውምም፤ ለዚህም ከዚያ ይልቅ ዕረፍት አለው።

6 ፤ ሺህ ዓመት ሁለት ጊዜ በሕይወት ቢኖር መልካምንም ባያይ፤ ሁሉ ወደ አንድ ስፍራ የሚሄድ አይደለምን?

7 ፤ የሰው ድካም ሁሉ ለአፉ ነው፤ ነፍሱ ግን አትጠግብም።

8 ፤ ከሰነፍ ይልቅ ለጥበበኛ ጥቅም ምንድር ነው? በሕያዋን ፊትስ መሄድ ለሚያውቅ ለድሀ ጥቅሙ ምንድር ነው?

9 ፤ በዓይን ማየት በነፍስ ከመቅበዝበዝ ይሻላል፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

10 ፤ የሆነው ስሙ አስቀድሞ ተጠራ፤ ሰውም እንደ ሆነ ታወቀ፤ ከእርሱ ከሚበረታው ጋር ይፋረድ ዘንድ አይችልም።

11 ፤ ከንቱን የሚያበዛ ብዙ ነገር አለና ለሰው ጥቅሙ ምንድር ነው?

12 ፤ ሰው በከንቱ ወራቱ ቍጥርና እንደ ጥላ በሚያሳልፈው ዘመኑ በሕይወቱ ሳለ ለሰው የሚሻለውን የሚያውቅ ማነው? ወይስ ለሰው ከፀሐይ ቢታች ከእርሱ በኋላ የሚሆነውን ማን ይነግረዋል?